

Δεν πληρώνουμε το κόστος φοίτησής μας

Δεν διαπραγματεύομε τις βασικές πράσινες

Η αναδιάρθρωση του πανεπιστημίου που επιτελείται όλα αυτά τα χρόνια και κυρίως η ψήφιση και εφαρμογή του νόμου Διαμαντοπούλου το 2011 δεν θα μπορούσε να μην βάλει στο στόχαστρο τη δωρεάν φοιτητική μέριμνα (λέσχη, εστίες, φθηνότερες μετακινήσεις, συγγράμματα και σημειώσεις, είδη εργαστηρίων) που προηγούμενοι κύκλοι φοιτητικών αγώνων κατάφεραν να κερδίσουν και να καθιερώσουν. Η λέσχη δεν θα μπορούσε να μείνει έξω απ' όλο αυτό. Οι συνεχείς ανακοινώσεις για την έκδοση κάρτας σίτισης, οι διαδικασίες ελέγχου στην είσοδο (επίδειξη κάρτας σίτισης ή πάσο) και η επιβολή ενός αντίτιμου στο μέλλον (όπως ήδη συμβαίνει με τη λέσχη του ΠΑ.ΜΑΚ και άλλων ιδρυμάτων) στοχεύουν στην περαιτέρω μείωση της φοιτητικής μέριμνας και τη μετακύλιση του κόστους φοίτησης σε εμάς τους ίδιους.

Για εμάς η λειτουργία της λέσχης είναι **κοινωνική** και όχι αποκλειστικά φοιτητική. Το αντίτιμο, η επίδειξη πάσο, η κάρτα σίτισης έχουν στόχο να αποκλείσουν, τόσο φοιτητές (μεγαλύτεροι από n+2 έτη, φοιτητές άλλων πανεπιστημίων, φοιτητές που δεν "πληρούν" τα κριτήρια), όσο και άλλα κομμάτια της τάξης μας όπως μετανάστες, ανέργους και εργαζόμενους που χρειάζονται τη λέσχη όσο και εμείς. Η επιβολή διαχωρισμών στην σίτιση και η μείωση του αριθμού των δικαιούχων στερεί μαζικά διάφορες κοινωνικές ομάδες από την πρωταρχική ανάγκη της σίτισης. Παράλληλα, σε ένα ήδη επισφαλές περιβάλλον ελαστικής εργασίας, ελλοχεύει ο κίνδυνος απολύσεων των εργαζομένων της λέσχης.

Ο αγώνας μας ενάντια στις περικοπές της φοιτητικής μέριμνας και την αύξηση του κόστους φοίτησης δεν είναι αγώνας για την υπεράσπιση του προϋπάρχοντος κρατικού-καπιταλιστικού πανεπιστημίου, αλλά αγώνας για την προάσπιση των συμφερόντων μας και την καλύτερη διαβίωση μας στους χώρους που καθημερινά κινούμαστε. Σε μια περίοδο βίαιης καπιταλιστικής κρίσης και όξυνσης της εκμετάλλευσης μας, **αρνούμαστε να πληρώσουμε από τη τσέπη μας** για παροχές οι οποίες κερδήθηκαν μέσα από συλλογικές διεκδικήσεις και αγώνες. Αγώνες που δεν είχαν στόχο το προσωπικό μας βόλεμα αλλά τη συλλογική μας ανατίμηση και την όξυνση του ταξικού ανταγωνισμού. Μόνο μέσα από το ξεπέρασμα των διαχωρισμών και τους κοινούς αγώνες εργαζομένων και φοιτητών μπορούμε να αντισταθούμε όχι μόνο στην αύξηση τους κόστους φοίτησης αλλά γενικά στη μετακύλιση του κόστους αναπαραγωγής της εργατικής μας δύναμης στις πλάτες μας.

Άρνηση στην επίδειξη κάρτας σίτισης - πάσο

Αυτόνομο Σχήμα

aspm.espivblogs.net | autopolmix@hotmail.com

Πολιτικών Μηχανικών